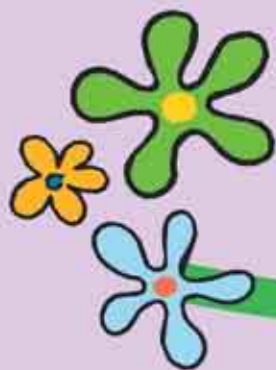

הניתוח של יצן

המחלקה לכירורגיית ילדים

✿ המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה -
בית החולים היחיד בנגב המשרת כמיליון
תושבים מכל אזור הדרום.

✿ המחלקה לכירורגיית ילדים שייכת לחטיבת
הילדים, שבה מטופלים ילדים ובני נוער
רבים מכל האזור.

✿ המחלקה ממוקמת בקומה הרביעית,
בבניין ילדים - מרכז סבן לרפואת ילדים.

רוה תוזות לכל השותפים ההנות חוברת זו:

- ✿ הנהלת המרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה
- ✿ פרופ' זבבי כהן - מנהל המחלקה לכירורגיית ילדים
- ✿ ד"ר ניצה נוימן היימן - רופאה בכירה במחלקה לכירורגיית ילדים וסגנית מנהל המרכז הרפואי
- ✿ ענת גונן - מנהלת הסיעוד בחטיבת הילדים
- ✿ אסתר פרידמן - מנהלת המרכז החינוכי לילדים מאושפזים
- ✿ יפה נגר - המרכז החינוכי לילדים מאושפזים
- ✿ ד"ר שוש ארבל - פסיכיאטרית ילדים ונוער
- ✿ איה צוויג - סטודנטית לרפואה בפורייקט מעורבות חברתית
- ✿ הצוות הרפואי והסעודי במחלקה לכירורגיית ילדים
- ✿ ואחרונות חביבות - יעל ומיכל היימן - הילדות המצולמות בחוברת
- ✿ כתבה וערכה:
- ✿ רעיה מדר - מנהלת סיעוד המחלקה לכירורגיית ילדים
- ✿ עריכה לעונית:
- ✿ טל כנפו - עוזרת לממונה על פניות הציבור ועורכת תוכן אתר האינטרנט של סורוקה
- ✿ עריכה גרפית וצילוחים:

היחידה להוצאה לאור ומכון צילום במרכז הרפואי האוניברסיטאי סורוקה

יצא לאור - ינואר 2005

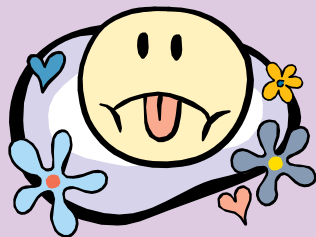
מהדורה שנייה - ספטמבר 2011

שלום!
שמי יעל.

לפני כמה שבועות, הרגשתי מאד לא טוב והלכתי עם אמא לרופא.
לאחר שבדק אותי, החליט הרופא שעלי לעבור ניתוח.

מה זה אומר?
מה יקרה לי?
האם זה מסוכן?

נשמע לכם מוכר?
אני מניחה שגם אתם חוששים לפני הניתוח ובטח גם לכם יש הרבה
שאלות. אשמח לספר לכם על החוויה שהייתה לי ואולי תמצאו בסיפור
שלי כמה מהתשובות לשאלות שלכם.

אז בואו נתחיל!

שְׁבוּעַת אֶפְנֵי הַנִּיתוּחַ

הגעתי עם אמא למרפאת טרום ניתוח.
האחות הסבירה לנו מה יקרה
לפני הניתוח. הרופא בדק אותי
והסביר מה יעשו לי במהלך הניתוח.

להתראות באחלקה!

✿ יוק לפני הניתוח ✿

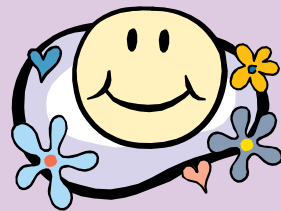
הגעתי עם אמא לבית החולים סורוקה.
נגשנו למשרד הקבלה ונרשמנו במחשב.
קיבלנו הרבה מדבקות עם פרטיי האישיים -
שם, תאריך לידה ועוד.

עם המדבקות האישיות הגענו למחלקה
ושם ענדו לי צמיד על היד שעליו מדבקה עם הפרטים שלי.

בדיקות . . . בדיקות . . . בדיקות . . . בדיקות . . .

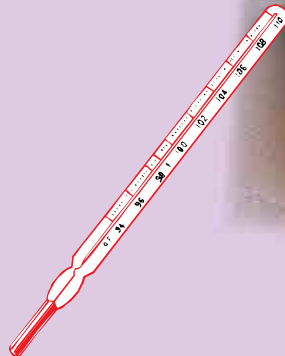
הסבירו לי שכל מי שמגיע למחלקה צריך לעבור כמה בדיקות,
שנועדו לבדוק את מצבי הגופני
ולוודא שגופי מסוגל לעבור את הניתוח.

אלו הבדיקות? הוא נראה יהחז . . .

האחות מדדה לי את החום ושקלה אותי.

היא מדדה גם את לחץ הדם
שלי בעזרת שרוול מתנפח.

זה סיפה לחץ
אק השתחרר מיד.

הזיקות

לפעמים צריך לעבור הזיקות נטפות:

אין מה לפחד
לה לא כואב!

צילום רנטגן - צילום רדיוגרפי, המתבצע בעזרת קרני רנטגן;

בדיקת CT - היא אמצעי אבחון שאינו כואב ויעיל מאוד;

כיצד מתבצעת בדיקת CT?

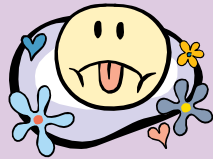
צריך לשכב על מיטה בתוך מכשיר ה-CT, טכנאי ממקם את הילד בתנוחה המתאימה לבדיקה. המיטה נעה הלך ושוב לתוך המכשיר. במקרים רבים ניתן חומר ניגודי דרך הווריד - מרגישים דקירה קטנה ותחושת חום בגוף.

בדיקת אולטרה-סאונד, הנקראת בעברית בדיקה על קולית, היא טכניקת הדמיה, המבוססת על גלי קול בתדר גבוה. בעזרת מתמר המונח על הגוף, שולח המכשיר גלי קול בתדר גבוה שאינו נשמע לאוזן. המכשיר קולט גלי קול המוחזרים אליו ובונה מהם תמונה.

🌸 בדיקת דם 🌸

הרופא סיפר לי שלפעמים צריך לעשות בדיקת דם -
זה לא נעים אבל גם לא ממש כואב.

לה לא נורא!

את בדיקת הדם עשה לי הרופא -
הוא שם לי על היד גומי
שחוסם את הדם בוורידים - זה קצת לחץ.
אחר-כך הוא דקר במחט קטנה ועדינה
והרגשתי כמו עקיצה קטנה של יתוש.

הסבירו לי שאת הדם שבמבחנה שולחים למעבדה ושם יבדקו אותו.

✿ החזר שלי המחלקה ✿

לאחר שסיימתי את כל הבדיקות, הראתה האחות לאמא ולי את המחלקה ואת החזר שלי. היא הסבירה לנו הכול: הנה המיטה שבה אשכב, לצידה מנורת קריאה וארונית שבה אפשר לשים דברים אישיים. האחות נתנה לי פיז'מה ומגבת של סורוקה ואמרה שמותר לי להביא דברים מהבית, כמו נעלי בית וזובי ושאפילו אפשר להזמין טלויזיה בשבילי.

✿ היא הסבירה לנו שיש במחלקה סדר יום קבוע וכמה כללים שנועדו לעזור לי לשמור על בריאותי וכדי שיהיה לכולנו נעים.

סדר יום באחלקה

בוקר

5:30

חלוקת תרופות - האחיות עוברות ומחלקות תרופות לחלק מהילדים;
7:00-6:00 ארוחת בוקר;
7:30-7:00 סידור החדרים;
8:30-7:30 ביקור רופאים - הרופאים עוברים ממיטה למיטה,
10:00-8:30 ובודקים את כל הילדים במחלקה.

שימו לב: בזמן ביקור רופאים אין כניסה לאורחים ולמבקרים!

צהריים

12:00

ארוחת צהריים וחלוקת תרופות בפעם השנייה;
חלוקת תרופות בפעם השלישית;

14:00

ארוחת ערב וחלוקת תרופות בפעם הרביעית.

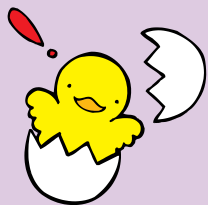
18:00

לילה

24:00

בחצות מחלקים בפעם האחרונה תרופות, למי שצריך גם בלילה.

הערה: כל ילד מקבל תרופות לפי הצורך - לא כולם מקבלים ארבע או חמש פעמים ולפעמים לא צריך תרופות בכלל.

✿ הכּוּלִים שֶׁל אַחֲרֵי כִירֻרְגִיּוֹת יֻלְדִים ✿

✿ בּמִשָּׁךְ הָאֲשֵׁפּוֹז מוֹתֵר רַק לְהוֹרִים לְשִׁהוֹת עַל-יַד הַמֵּיטָה שֶׁל הַיֶּלֶד;

✿ הוֹרָה שֶׁנִּשְׁאָר אִתְּךָ יִכּוֹל לִישּׁוֹן עַל הַסִּפֵּה שֶׁנִּמְצָאָת לִיד כָּל יֶלֶד;

✿ הַכְּנִיסָה לְחֹדֶר הַשְּׁתִיָּיה שֶׁל הַצּוֹת מוֹתֵר לְצוֹת בְּלִבָּד;

✿ בְּמַחֲלָקָה יֵשׁ "מֵטֵבַח הוֹרִים", לְרִשּׁוֹתֵם שֶׁל הַהוֹרִים וְהַיֶּלְדִים, שֶׁחֲשׁוֹב מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל נִיקּוּנָו;

✿ הַיֶּלְדִים מֵתְּבַקְשִׁים לְהִיֹּת בְּחֹדְרִים, בְּזִמְנֵן בִּיקוּר הַרוֹפְאִים וּבְזִמְנֵן חִלּוֹקַת הַתְּרוֹפּוֹת;

✿ בְּשָׂאֵר שְׁעוֹת הַיּוֹם, מוֹתֵר לִיֶּלְדִים הַמְּאֻשְׁפָּזִים לְהִיֹּת בְּכָל שְׁטַח הַמַּחֲלָקָה;

✿ צִוּד שֶׁל הַמַּחֲלָקָה כְּגוֹן כּוֹרְסָאוֹת, מִשְׁחָקִים אוֹ כְּבִיסָה, נִשְׂאָר בְּמַחֲלָקָה וְלֹא מוֹצָא הַחוּצָה;

✿ אֵת הַצִּיּוּרִים שֶׁל הַיֶּלְדִים אֲפֶשֶׁר לְתַלּוֹת עַל לּוּחוֹת הַיֶּצִירָה בְּלִבָּד.

כִּיתַת לִימּוּד

אחרי שהכול היה ברור, היה לי זמן פנוי.
הלכתי לכיתת הלימוד שבמחלקה וגיליתי שיש שם
מחשבים, אורגנית, ערימה של משחקים ומה לא...
ראיתי שאפשר לשחק שם, ללמוד, לנגן, לכתוב
וליהנות.

והכי נחמד - פגשתי ילדים אחרים שאוהבים
וזיכרתי איתם על החוויות שֶעָבְרוּ עִלְיָנוּ.

כך הכרתי הרבה ילדים! אני חושבת שאנחנו לימדנו
אחד את השני על מה שאהבנו.

הילדים סיפרו לי שמאוד כיף בכיתה ושיש הרבה
פעילויות מהנות ומלמדות כמו מדעים, מוסיקה,
אמנות, מתמטיקה ואנגלית.
והכל באווירה טובה וכייפית.

✿ צרר לַפְנֵי הַנִּיתוּח ✿

הַנִּיתוּח שְׁלִי יִהְיֶה אַחֲרַי!

בַּעֲרַב הַגִּיעָה אֵלַי הַרופָאָה הַמַּרדִּימָה
וּסִיפְרָה לִי הַרְבֵּה פְרָטִים עַל הַנִּיתוּח
שְׁלִי. הִיא שָׁאלָה אוֹתִי אִיךְ אֲנִי מַרְגִּישָׁה
וּבִדְקָה אוֹתִי.

הִיא הַסְבִּירָה לִי שֶׁאֲסוּר לִי לֵאכּוֹל
וּלְשִׁתּוֹת מַחְצוֹת הַלַּיְלָה (12 בְּלַיְלָה)
עַד שֶׁהַנִּיתוּח יִתְחַל.

אֲנִי הַצֹּמֵת!

שָׁאַלְתִּי אֶת הַרופָאָה
אֵם מוֹתֵר לִי לִפְחוֹת לֵאכּוֹל מִמֶּתְקִים,
כִּי אֲמַא אוֹמֵרֵת שֶׁמִּמֶּתְקִים זֶה לֹא אוֹכֵל...
אֵבֵל הַרופָאָה צִהְקָה וְאַחֲרָה שֶׁאֵם צֹמֵת
לֹא אוֹכֵלִים וְלֹא שׁוֹתִים כֹּלוֹת,
אֵם לֹא מִמֶּתְקִים...

✿ ההכנות בהאקר הניתוח ✿

לפעמים לפני ניתוח, מרכיבים לילד עירווי (אינפוזיה) - בעזרת מחט קטנה הכניסו לזרוע שלי צינורית פלסטיק דקיקה. אתם יכולים לראות בעצמכם - קודם מכניסים את המחט ובתוך הגוף נשארת רק צינורית הפלסטיק הדקה.

הדקירה של המחט כמעט ולא כאבה. **יוכריס את עקיבת היתוש הקטנה הבדיקת הדמ?** את הצינורית חיברו לשקית האינפוזיה שהיתה תלויה גבוה על עמוד והיו בה נוזלים שמכילים מזון ותרופות. כך דאגו להכניס לגוף שלי את החומרים שעזרו לי להתחזק ולהבריא. נשארת מחוברת לעירווי גם קצת אחרי הניתוח, עד שיכולתי לאכול ולשתות בכוחות עצמי.

✿ ממת'ניס לניתוח ✿

עכשיו נשאר רק לחכות עד שייתפנה חדר הניתוחים.

אני התרגשתי מאוד מאוד - זה הרור לא?

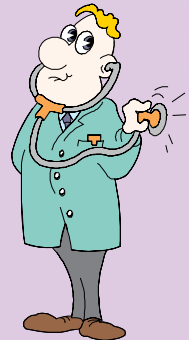
שעת הניתוח לא נקבעה מראש, כי יש לפעמים ניתוחים שמתארכים. חיכיתי בסבלנות עד שהגיע תורי. הרופאים והאחיות לא שכחו אותי - הם ידעו שהיה לי קשה לחכות ואפילו הזמינו ליצן שהצחיק אותי. בזמן שחיכיתי לניתוח הייתי עדיין בצום, אבל לא הרגשתי רעב, כי הגוף שלי קיבל את כל המזון שהוא צריך דרך האינפוזיה ישר לתוך הווריד.

✿ אבריק לחצר ניתוח! ✿

לבסוף הגיע זמן הניתוח.
אמא היתה לצידי כל הזמן,
וחיכינו שיעבירו אותי מן המחלקה אל חדר הניתוח.
כדי שלא אתאמץ,
לא נתנו לי ללכת לשם ברגל.
למחלקה הגיע סניטר,
לבוש בבגדים מיוחדים,
והסיע אותי לחדר הניתוח.

✿ יצאתם שצריך להחליף בגדים לפני הניתוח? ✿

לפני הכניסה לחדר הניתוח, גם אם אמא וגם אני, לבשנו בגדים מיוחדים ונקיים מאוד. האחות הסבירה לנו שחשוב מאוד לשמור על הניקיון בחדר הניתוח, כדי לשמור עלי מזהום של חיידקים.

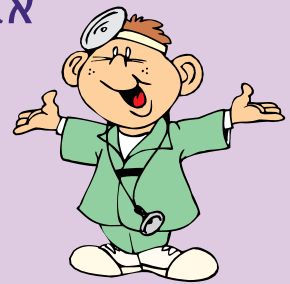
לכן לובשים את הבגדים המיוחדים ואפילו את הרגליים מכסים בערדליים שהם כיסוי מיוחד ונקי. כך מונעים מזהומים לחדור מבחוץ אל חדר הניתוח.

איזה ניקיון! ❀

כל הציוד שנמצא בחדר הניתוח, עובר חיטוי שהוא תהליך ניקוי מיוחד, כדי שלא יהיו עליו חיידקים שעלולים להזיק.

זוכרים את ההגזית החיוהזית *אמא* ואני *אהנו*?

גם כל אנשי הצוות של חדר הניתוח לבושים בבגדים כאלה אבל להם יש גם מסכת בד לבנה או ירקרקה שמכסה את האף ואת הפה.
גם המסכה מנעה מחיידקים לעבור לגוף שלי בזמן הניתוח.

✿ בתוק חצר הניתוח ✿

היתה לאת הפעם הראשונה בחיים שלי שראיתי חצר ניתוח מהפנימי!

דרך המסיכה שחילי
על הפנימי, וזא חומר
שארתי לי להירדתי!

המסיכה הכחול לא
מכאיבה

הנה המיטה שעליה שכבתי במחן הניתוח.
היא יכולה לעלות ולרדת לגובה הנוח
ביותר לרופא המנתח.

היה קצת קריר בחצר הניתוח,
אבל גם זה בא לי שמקפידים על הניקיון
והקור מונע מן החיידקים להתרבות.

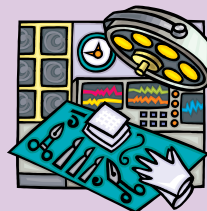
אחד הדברים הבולטים בחדר הניתוח,
הוא האור החזק - יש שתי מנורות ממש מעל
המיטה - בגדולה יש שבע נורות ובקטנה יש
ארבע נורות.

המנורות נותנות לרופאים המנתחים
הרבה אור שעוזר להם לראות היטב.

לצד המיטה היה מסך טלוויזיה, שעליו הוצגה פעילות הלב שלי: המכשיר שמחובר למסך, קלט את הלב שלי באמצעות מדבקות שהדביקו לי על החזה. על המסך זה נראה כמו גלים עולים ויורדים לפי קצב הפעימות.

על-ידי המיטה נמצא שולחן, שעליו
היו מסודרים כל המכשירים שהרופא
השתמש בהם בזמן הניתוח.

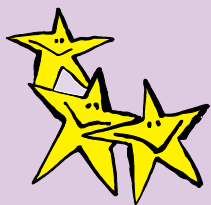

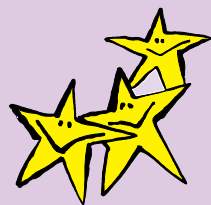
✿ ההרצאה ✿

נכנסתי עם אמא לחדר הניתוח ושם חיכתה לנו הרופאה המרדזימה - הרופאה שזיכרה איתי בערה. עליתי על המיטה, אמא החזיקה את המסכה עם חומר ההרדמה ועזרה לרופאה להרדים אותי. אני חושבת שאנא התרגשה יותר ממני... הסבירו לי שיש שתי דרכים עיקריות להרדים: אותי הרדו בעזרת מסכה מיוחדת, שדרכה נושמים את חומר ההרדמה, אבל אפשר גם להכניס לתוך שקית האינפוזיה חומר מרדים שנכנס דרך צינורית אל הגוף. הרופאה המרדזימה הייתה מאחורי הראש שלי במשך כל הניתוח. לאורך כל הניתוח היא עקבה אחר הנשימה ואחר קצב פעימות הלב שלי. היא הייתה ענן "שוארת הראש" שלי!

אני לא זוכרת מתי נרצחתי,
אבל זה קרה מהר מאוד

ולאחר שסקעתי בסינה עמוקה, יצאה אנה מהצר הניתוח.

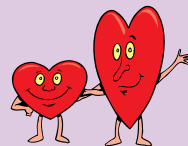
מהניתוח עצמו אני לא זוכרת כלום.

ההשפעה של חומר ההרדמה היא ארוכה ואי-אפשר להתעורר באמצע הניתוח.
אני ישנתי חזק ואין לי אפילו מושג כמה זמן הייתי בחדר הניתוח.

אנה היכתה לי בחצר ההמתנה הסמוך, במשך כל הניתוח.

אמא יוצאת מחדר הניתוח

אני שוקעת בשינה עמוקה

אמא מחכה בחדר
ההמתנה הסמוך

אני מתאזרת מן הניתוח

מיד אחרי שהניתוח נגמר,
הרופאה המרדימה העירה אותי.
היא קראה בשמי וליטפה את פניי.
היא רצתה להיות בטוחה שהכול עבר בשלום.
ראיתי סביבי את הרופאים ואת אנשי הצוות
של חדר הניתוח שטיפלו בי.
את זה אני זוכרת רק האטומט...
מיד אחר-כך נרדמתי שוב
כי החומר המרדים עוד המשיך להשפיע עלי.

חזר התאושות

לאחר הניתוח העבירו אותי לחדר ההתאושות.

האחיות הניחו על פניי מסיכת חמצן. החמצן שנשמתי הפיג את ההשפעה של חומר ההרדמה ולכן התעוררתי.

הדבר הראשון שאני זוכרת זה שראיתי את אמא שלי לידי.

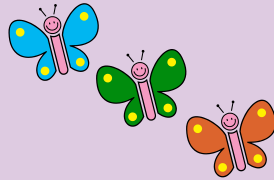
עכשיו היא נראתה הרבה יותר רגועה...

בזמן הניתוח היא ישבה בחוץ ודאגה לשלומי. עכשיו היא אפילו הייתה.

גם אני מאד שמחתי לראות אותה אבל עדיין הרגשתי קצת מטושטשת ובעיקר עייפה.

חזרה למחלקה

בחדר ההתאוששות הייתי מספר שעות
ואחר-כך החזיר אותי הסניטר למחלקה.

בזמן ההתאוששות חשתי כאב במקום שבו ניתחו אותי, והאחיות
נתנו לי תרופה שעזרה לי מאוד והפיגה את הכאב (על הסיכון
הנאה אספר עוז מעט). כאב לי במיוחד כשזזתי או כשהשתעלתי,
אבל הבנתי שזה קורה לכולם ושזה ישתפר לאט לאט. עדיין לא
יכולתי לאכול ולשתות והמשכתי להיות

מחוברת לעירוי. אבל כדי שהשפתיים שלי

לא יתייבשו, אמא הרטיבה לי אותן בעזרת "לחצן הלשון" -
מקל שליפכו בתחבושת והרטיבו במים. עוז דבר מצחיק...
אחרי הניתוח, אסור היה לרדת מהמיטה ולא יכולתי ללכת
לשירותים - במקום זה השתמשתי בסיר לילה כמו של אחי

הקטן. אבל לא להרבה זמן!

משככי הכאבים

כמו שסיפרתי לכם, כדי שלא ארגיש כאבים אחרי הניתוח, נתנו לי האחיות במחלקה תרופה שעזרה לי מאוד והפיגה את הכאב. יכולתי לבחור את סוג התרופה:

✿ סירופ קצת מר שאפשר להוסיף לו פטל;

✿ טיפות;

✿ נר;

✿ כדור;

חשוב לדעת שכדי שהכאב לא יתחזק, צריך לקחת תרופה נגד כאבים כל 4 או 6 שעות.

סרגל הכאב

האחות הראתה לי את סרגל הכאב ובקשה ממני לדרג את מידת הכאב שאני מרגישה. היא הסבירה לי את הדרגות: 0 כשלא כואב בכלל ו-10 כשהכאב בלתי נסבל. לפי דרגת הכאב קובעים את סוג התרופה ואת הכמות הנדרשת.

לאט לאט, החל הגוף שלי להתאושש מהניתוח ולהחלים. בכל יום שעבר הרגשתי יותר טוב. הייתי בהשגחה מלאה של הרופאים ושל האחיות, שעקבו אחר תהליך ההחלמה שלי. כשהמצב שלי השתפר, הם הודיעו לי שאוכל לחזור הביתה.

לפני שהלכתי קיבלתי תעודת -
תעודה של בוגרת מחלקת כירורגית ילדים!

🌸 נפרדתי בהתרגשות מכולם - 🌸

מכל הרופאים,
מצוות האחיות שטיפלו בי,
מהצוות החינוכי הכי טוב והיחיד
ואת מהחברים החדשים
שפגשתי במחלקה.

מרכז סבן לרפואת ילדים Saban Pediatric Medical Center

המרכז לרפואת הילדים והנוער ב"מסדה" סניף

תודה לצוות שטיפול בי!

הצרתני הבייתה ולחייק הרגיליך שלי:

ללימודים בבית הספר,

לכל העיסוקים והתחביבים שלי

ולבילוי עם החברים.

אני בריאה!

אני מקווה שמצאתם בטיפור שלי

תשובות לשאלות שלכם על הניתוח,

או לפחות לחלקן.

אני מאחלת לכם החלמה מלאה ושתרגישו טוב.

שלכם, יעל.